

Tylovo divadlo

**XXXVI.
WINTRŮV
RAKOVNÍK 2012**

WINTRŮV RAKOVNÍK 2012

XXXVI. krajská postupová přehlídka
amatérských divadelních souborů
s výběrem na celostátní přehlídku
amatérského činoherního a hudebního divadla
Divadelní Piknik Volyně

Vyhlašovatel a hlavní pořadatel:

Město Rakovník a Kulturní centrum Rakovník

Spolupořadatel:

Divadelní spolek Tyl Rakovník
za finanční podpory grantů Ministerstva kultury
České republiky a Středočeského kraje

Ceny a upomínkové předměty věnovaly:

Město Rakovník
Kulturní centrum Rakovník
Městská knihovna Rakovník

Rakovník

Někdy je opravdu zapotřebí vypnout. Vykolejit své činnosti ze zaběhlých stop, obléci si jiné oblečení, jíst jiná jídla a pít jiné nápoje. Jen tak si duše opravdu odpočine. Přál bych všem, kteří letošní Wintrův Rakovník navštíví, aby si jejich duše odpočaly. A že je od čeho odpočívat. Média nás bombardují jednou špatnou zprávou za druhou, politici vysvětlují, proč je zapotřebí šetřit a o kolik zchudneme v tomto roce, zaměstnavatelé nám snižují platy a jsme-li v rolích zaměstnavatelů, musíme snižovat platy podřízeným. Vlastně to vypadá, že je všechno, obhrouble řečeno, (leváci prominou) na levačku. Jak jsem naznačil v počátku úvodníku, když už člověk nevidí žádné východisko ze všech těch problémů, které se okolo něho kupí, je dobré se zastavit a počkat. S odstupem času se většina problémů jeví jinak a ve zdi úkolů se objevují trhliny a okna ke slunci. Wintrův Rakovník by se mohl, a možná dokonce měl stát takovým zastaveníčkem na uspěchané cestě životem. Pojdme společně zapomenout, že za prosklenými dveřmi Tylova divadla kypí a kvasí nezastavitelné kontinuum času. Posadme se do pohodlných sedadel hlediště a nechejme se unášet příběhy postav a postavíček, které pro nás vytvářejí dramatici, dramaturgové, režiséři, herci, kulisáci, osvětlovači, sufléři a inspicienti (to samé pochopitelně i v samičím, genderovém, vydání). Divadelní odpočinek vás i nás přivede na jiné myšlenky. A při východu z divadla se svět bude zdát možná o nějaký ten stupínek snesitelnější. Bude-li tomu skutečně tak, splnil letošní Wintrův Rakovník jeden ze zásadních cílů, který si předsevzal.

*Bc. Jan Švácha,
místostarosta Města Rakovníka*

PROGRAM

Středa 14. března 2012

Tylovo divadlo 19.00 – 21.15 hodin
Jaroslav Wagner
POŽÍRAČI LEKNÍNŮ
OPERA Žatec

Čtvrtek 15. března 2012

Tylovo divadlo 10.00 – 11.05 hodin
Daniela Fischerová
HODINA MEZI PSEM A VLKEM
NoStraDivadlo Nové Strašecí

Tylovo divadlo 19.00 – 21.00 hodin
Anton Pavlovič Čechov
ALBUM A. P. ČECHOVA
Slánská Scéna Slaný

Pátek 16. března 2012

Jeviště TD – aréna 14.00 – 16.10 hodin
Terry Pratchett
MUŽI VE ZBRANI
Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Tylovo divadlo 19.00 – 21.15 hodin
Agatha Christie
A NEZBYL ANI JEDEN
Ty-já-tr/HROBESO, Divadlo Radar Praha

Sobota 17. března 2012

Tylovo divadlo 14.00 – 15.15 hodin
Filip Müller
POSTEL aneb ŽIVOT NENÍ PRO DĚTI
Nová Generace Lázně Toušeň

Tylovo divadlo 19.00 – 19.45 hodin
Lupinec & Co/V.A.D.
PÍSEČEK
V.A.D. Kladno

Foyer Tylova divadla 22.30 hodin
**VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ
A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY**

OPERA Žatec

Středa 14. března 2012

Tylovo divadlo

19.00 – 21.15 hodin

Jaroslav Wagner

POŽÍRAČI LEKNÍNŮ

*Scénář a režie
Světla a projekce*

Jaroslav Wagner
Alexandr Roubal
& Petr Chládek
Jitka Wagnerová

Zvuk

Osoby a obsazení

*Hynek Šefr
Vanda
Karel Smetana/Přikryl
Markéta
Germanus
Servírka Kristýna
Lada Smetanová
Jednatelka
Blanka
Ema*

Vladimír Valeš
Jarmila Šmídlová
Václav Rampas
Romana Valešová
Martin Štross
Marie Pekárková
Hana Zeleňáková
Soňa Svobodová
Dagmar Štrossová
Kateřina Dobruská
& Hana Šimsová
Jaroslav Wagner

Doktor

Délka představení 135 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 19. prosince 2011

MOTTO POŽÍRAČŮ

Naše země je plná možností. Přijďte k nám. Hezky se posadte a zkuste zapomenout. Nemusíte nic dělat, nic řešit, nad ničím truchlit, ...nemusíte se vracet.

SLOVO O HŘE

Po létech v ústraní hledá spisovatel Hynek Šefr téma pro svůj nový román. Místo něj nachází ženu, která se nápadně podobá postavě z jeho nejslavnější knihy. Otázka, kdo ve skutečnosti tato žena je a proč se vydává za hrdinku z jeho románu, se pro zkrachovalého pohádkáře stává posedlostí i terapií zároveň. Tato hra je naším prvním autorským počinem. Cílem bylo udělat moderní představení, které přiláká do divadla také mladé lidi. Svými postupy a střihovým způsobem vyprávění připomíná spíše film. Nechceme jím nikoho ohromovat ani šokovat, chceme jen zajímavou formou odvyprávět příběh. Pokud v divácích na konci něco zanechá, splnil svůj účel.

PÁR SLOV O SOUBORU

Náš divadelní spolek vznikl koncem devadesátých let a pod jeho jménem (Jitřenka) jsme uvedli 2 hry Švec na střeše a Náměstíčko. Následovala odmlka až do roku 2008, kdy jsme se opět dali dohromady jako Opera Žatec. V této nové formaci jsme uvedli hru Mlhavé vyhlídky, která na krajské přehlídce získala celou řadu ocenění za herecké výkony, režii i inscenaci samotnou. Naším dalším počinem a zároveň prvním autorským dílem je hra Požírači leknínů.

Kontakt:

Jaroslav Wagner

Čeradická 3129, 438 01 Žatec

Telefon: 777 916 885

E-mail: operazatec@email.cz

Internetové stránky: www.operazatec.cz

NoStraDivadlo Nové Strašecí

Čtvrtek 15. března 2012

Tylovo divadlo

10.00 – 11.05 hodin

Daniela Fischerová

HODINA MEZI PSEM A VLKEM

Režie Iva Dvořáková a NoStraDivadlo
Dramaturgické úpravy Jonáš Vidra, Martina Černá,
Iva Dvořáková, Vojtěch Dvořák
Scénografie a kostýmy Martina Černá
a Iva Dvořáková
Hudba Vojtěch Dvořák
Světla a zvuk Tomáš Baroch Lánský

Osoby a obsazení

František Villon	Vojtěch Dvořák
Regnier de Montigny, řečený Vlk	Jonáš Vidra
Filip Sermoy, kazatel chrámu Notre Dame	Tomáš Baroch Strašecký
Otec Villon,	Václav Stieber
Františkův pěstoun	
Biskup d'Aussigny, rektor Univerzity pařížské	Luboš Dvořák
Moustier, biřic	Miroslav Daniel Novotný
Pichart, biřic	Ota Kubík
Kateřina de Vausselles	Martina Černotová
Margot, hostinská	Karla Nováková
Žanka, nevěstka	Rosalie Stříbrná
Karla, nevěstka	Martina Černá
Vévoda z Blois	Václav Stieber
Dvorní dámy z Blois	Martina Černotová
	Karla Nováková
	Rosalie Stříbrná
	Martina Černá

Délka představení 65 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 22. ledna a 1. února 2012

Hodina mezi psem a vlkem je první hrou Daniely Fischerové.

Ve fiktivním procesu s básníkem Françoisem Villonem hra řeší „nadčasový konflikt umělce a společnosti.“

Hodina mezi psem a vlkem vznikla v roce 1979. Pro alegorické paralely s dobovou realitou byla po čtyřech reprízách zakázána a autorčina díla se po sedm let nesměla provozovat.

Daniela Fischerová, spisovatelka a dramatička

Narozena 13. 2. 1948 v Praze. Je autorkou rozhlasových her, scénářů krátkých, animovaných i celovečerních filmů, povídek, knihy aforismů, spoluautor-kou vědecko–populární publikace Hvězdy a osudy a učebnice Občanská výchova pro 6.– 9. ročník. Je členkou výboru Českého centra Mezinárodního PEN klubu. Vyučuje obor Tvůrčí psaní na Literární akademii Josefa Škvoreckého. Jako pedagožka působila externě na DAMU. Od poloviny 70. let se věnuje básnické a prozaické tvorbě pro děti. Jejím prozatím posledním vydaným dílem je román Happy end. Za svoji divadelní a rozhlasovou tvorbu získala domácí i mezinárodní ocenění.

<http://www.danielifischerova.cz>

Francois Villon, francouzský básník

Vlastním jménem François de Montcorbier et des Loges. Narozen 1. dubna roku 1431 (nebo 19. dubna roku 1432?) v Paříži. Ačkoli studoval svobodná umění na univerzitě v Paříži, pohyboval se neustále na sceně rváče, zloděje, tuláka i dobrodruha podsvětí. Byl členem kriminální organizace 'Brotherhood Of The Coquille'. Po skončení studií žije u kaplana Guillaume de Villon, svého poměrně zámožného příbuzného – právě jeho jméno si napříště volí za své. V roce 1455 v hádce, mající milostné pozadí, zabije kněze Philippa de Chermoye.

Po tomto činu Villon prchá z Paříže a skrývá se na francouzském venkově. Již v roce 1456 je ale omilostněn a může se do Paříže vrátit. Koncem roku 1456 se však podílí na krádeži 500 zlatých écu v Navarrské koleji a je nucen znovu z Paříže prchnout. Navštíví dvůr vévodů z Orleánu v Blois a setká se i s novým králem Ludvíkem XI. V létě roku 1461 je uvězněn ve vězení v Meungu na příkaz orleánského biskupa Thibaulta d'Aussigny. V říjnu téhož roku je propuštěn spolu s ostatními vězni, když Orleáns navštíví nový král Francie Ludvík XI. Po svém propuštění odchází do Paříže, kde se znovu podílí na krádežích a kde se účastní mnoha bitek. V roce 1462 je zatčen a odsouzen k trestu smrti oběšením. Tento rozsudek je ale nakonec změněn na deset let vyhnanství. Villon musí opustit pařížský kraj. Rok 1462 je zároveň posledním rokem, kdy lze ještě Villonův osud sledovat. Jeho život v dalších letech zůstává neznámý. Není známo, kdy a kde (a jak) François Villon umírá.

Ach, kdeže loňské sněhy jsou!

Zanechte zbytečného díla,

Je po nich pátrat marnou hrou,

Jen vůně refrénu vám zbyla:

Ach, kdeže loňské sněhy jsou!

NoStraDivadlo vzniká uprostřed ledna 2003 jako soubor „odrostlých“ členů Dramatického klubu, který při Gymnáziu v Novém Strašecí vede Iva Dvořáková.

V březnu 2003 spolupracují bývalí i současní členové Dramatického klubu na představení Večer s Hermo-rem Liliou, kterým je otevřen nový divadelní prostor

v Novostrašecké Základní umělecké škole – Modrý sál. Tento prostor se stává také „domovem“ NoStraDivadla.

Prosinec 2003 Za světly ramp aneb Divadelní román

Září 2005 Falešný autostop

Květen 2006 Nangijala, země na opačné straně oblohy

(spolu s LDO ZUŠ a Dramatickým klubem při gymnáziu)

Září 2006 Seifertovský večer

Prosinec 2006 Ruský večer

(spolu se studenty Gymnázia v Novém Strašecí)

Říjen 2008 Šípková Růženka

Prosinec 2009 Červená Karkulka

Červen 2010 Trosečníci

Prosinec 2010 Perníková chaloupka

Listopad 2011 O koblížkoví

Od začátku je NoStraDivadlo pojímáno jako spolek pro kulturní činnost a zapojuje se do nekomerčních kulturních aktivit v Novém Strašecí (Peřiny, novostrašecký masopust, Tříkrálová sbírka, Bumarafika, autorská čtení, křest knihy studentů novostrašeckého gymnázia). Organizuje nebo spoluorganizuje divadelní přehlídky Setkání ve Strašecí (každoročně od 2004 v Novém Strašecí) a Dětská scéna Stochov (od 1998 dosud). Od roku 2005 každoročně uspořádá sérii představení pro ZŠ a MŠ – NoStraDivadlo dětem.

Kontakt:

Vojtěch Dvořák

Žižkovo nám. 974

271 01 Nové Strašecí

E-mail vedoucí: vojtech.dvorak@gmail.com

Iva Dvořáková: dvorakova@nostradivadlo.cz,

Telefon: 737 149 291

Internetové stránky: <http://nostradivadlo.cz/>

Slánská Scéna Slaný

Čtvrtek 15. března 2012

Tylovo divadlo

19.00 – 21.00 hodin

Anton Pavlovič Čechov

ALBUM A. P. ČECHOVA

Režie

Návrh a realizace scény

Kostýmy

Náповěda

Miroslav Večerka

Jan „Fany“ Fanta

Hana Kunertová

Milena Podhajska

a Eva Vidimská

Osoby a obsazení

Pavel Ivanovič Vychodcev

Nastasja Sergejeva, jeho žena

Míťa, bratr jeho ženy

Kuzma Jegoryč, doktor

Fedor Petrovič Rebroťesov

Marja Petrovna, jeho žena

Nikolaj Nikolajevič Chrjukin,

vrchní průvodič

Naděžda Fedorovna,

dohazovačka

Osip Fedotyč Izmučenko,

basista

Jegor Vlasýč Kaljakin,

právní zástupce a lovcí

Pelageja, jeho žena

Jelderin, soudní úředník

Denis Grigoriev, mužik

Prochor, kuchař

Marja Zaplaskinová

Mužik

Hospodská

Harmonikář

Tomáš Vott

Jana Řeháková

Šimon Tesař

Jan „Fany“ Fanta

Milan Zápotocký

Vladka Fantová

Libor Dobner

Hana Kunertová

Vladimír Kryštof Maliňák

Marek Jakeš

Michaela Chrapová

Karel Vidimský

Martin Musch

Josef Chodora

Anna Šittová

František Šitta

Kristýna Beránková

Karol Hevessy

Délka představení 120 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 4. prosince 2011

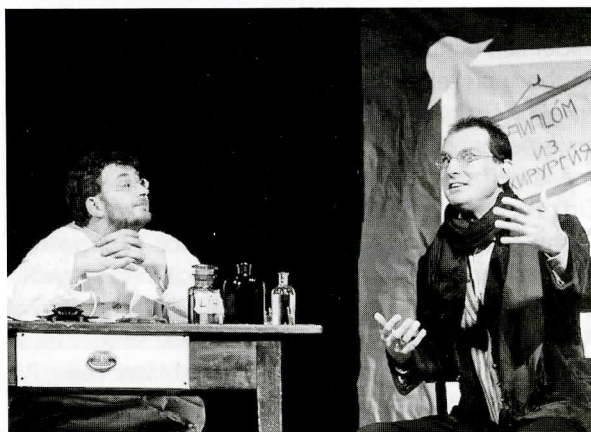
SLOVO O AUTOROVÍ

Ruský spisovatel Anton Pavlovič Čechov se narodil v roce 1860 v Taganrogu, jako syn obchodníka se smíšeným zbožím, který brzy zkrachoval. Čechov studoval medicínu v Moskvě a na živobytí si vydělával psaním humoristických příběhů. Pomohl tím žít svou matku i sourozence. Na svá díla se podepisoval pseudonymem. Živil se také jako reportér ze soudní síně a psal rovněž komické texty na divadlo. V druhé polovině osmdesátých let měla Čechova tvorba vážnější formu. Rozvíjel svůj talent, snažil se psát prostě a stručně, ale vystihnul při tom pravdu života. Čechov si celý život přál napsat velký román a dramatické dílo, ve kterém by popsal nelehký život své generace. Jeho dramatická tvorba se však dostala mezi lid teprve po jeho smrti a získala si obdiv klasiků moderního divadla.

HISTORIE SOUBORU

První ochotnická představení v české řeči se ve Slaném uskutečnila 24. září a 3. října 1820 a sehráli je slánští studenti.

Další stopu nacházíme v roce 1845, kdy se za účelem pořádání divadelních her k dobročinným účelům dala dohromady společnost, sestávající ve většině z úředníků tehdejšího krajského úřadu a slánského magistrátu.

Aby se nemuselo hrát v sálech hostinců, pronajala si tato společnost od provincionálního řádu piaristů sál v levém křídle piaristické koleje (dnešní Vlastivědné muzeum), z něhož si ochotníci v roce 1846 zbudovali stálé divadlo, kde se hrálo téměř 30 let. Poté, co piaristé prodali budovu městu, vznikl v roce 1867 spor o vlastnictví kolejního divadla a jeho inventáře. Protože se tato záležitost stala předmětem soudního jednání, rozhodli se ochotníci ustavit řádný spolek, aby se mohli lépe pohybovat na právní půdě. A tak byl po úředním schválení stanov na valné hromadě členů dosavadního ochotnického družstva dne 8. června 1873 řádně ustaven Spolek divadelních ochotníků ve Slaném.

Kolejní divadlo však v roce 1875 stejně skončilo a budova byla přestavěna ke školním účelům. Proto se v letech 1879–1880 začalo uvažovat o postavení samostatné divadelní budovy. A tak se 18. září 1881 konala ustavující schůze spolku pro vystavění akciového divadla, které by touto formou financovali všichni příznivci ochotnického divadla. Pro slavnostní otevření, které se konalo 30. prosince 1883, nastudovali slánští ochotníci drama J. J. Kolára „Primátor“. V roce 1928 byl ustaven druhý oficiální ochotnický spolek pojmenovaný Slánská scéna. Spolu s historickým Spolkem z roku 1873 působily oba soubory ve Slaném až do roku 1948. Po válce k nim přibyl i soubor Svazu mládeže. Politický tlak vyvíjený na jejich sloučení však málem vedl k jejich zániku. Zbylí aktivní ochotníci pak v roce 1953 požádali Závodní výbor ČKD Slaný, aby se stal jejich zřizovatelem, ponechali si název Slánská scéna a přihlásili se k odkazu Spolku divadelních ochotníků. Občasnou činnost vyvíjely také soubory při tehdejších ONV, národním podniku Bateria a vojenský Tankista. Ke skutečnému a definitivnímu sloučení došlo 1. ledna 1961 pod názvem Slánská scéna a zřizovatelem se stal Závodní klub ROH Slaný. Od roku 1969 se Slánská scéna pravidelně zúčastňovala soutěží a přehlídek. To přineslo v roce 1971 postup na Jiráskův Hronov se hrou A. Jiráska „Kolébka“ (režie Jiří W. Koula). S jevištní montáží Gorkého a Brechtovy „Matky“ (režie Jaroslav Vágner j.h.) získal soubor na Jiráskově Hronově v roce 1973 druhou hlavní cenu. Po hádka „Vodník Mařenka“ (režie Karel Vidimský) zname-

nala účast na Národní přehlídce v Ostravě-Porubě 1977 a rekordní počet 32 repríz. Hra „Emigranti“ (režie Miloš Švarc j.h.) přinesla 1. místo v krajské soutěži Wintrův Rakovník 1981. Sté výročí otevření slánského divadla v roce 1983 oslavil soubor komedií Václava Štecha „Třetí zvonění“ v hudební úpravě (režie Stanislav Oubram j.h.). V posledních dvaceti letech soubor produkoval převážně hudební komedie a hry pro děti – režie Libor Dobner, Josef Chodora, Karel Vidimský a Tomáš Vott. Současné vedení tvoří trojice: Tomáš Vott – vedoucí a principál souboru, jeho zástupci Jana Řeháková a Libor Dobner.

Název souboru deklaruje kontinuitu s historií i zřizovatelem: Slánská scéna, spolek divadelních ochotníků Královského města Slaného.

Karel Vidimský

Kontakt:

Tomáš Vott
Panenský Týnec 188
439 05 Panenský Týnec
Telefon: 606 393 704
E-mail: slanskascena@slansko.cz
Internetové stránky: www.slanskascena.slansko.cz

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Pátek 16. března 2012

Jeviště Tylova divadla – aréna 14.00 – 16.10 hodin

Terry Pratchett, Stephen Briggs

MUŽI VE ZBRANI

Režie, dramaturgie, scénografie Petr Matoušek
Výroba scény a kostýmů Jan Jíše
Hudba skupina ISARA j.h.
Světla a zvuk Marcela Paterová

Osoby a obsazení

Vetinari Havelock, Jeník Hejdrych
patricij, vládce města
Eduard ze Mřelí, vrah Roman Dušek
Elánius Samuel, Radek Kotlaba
kapitán městské Noční hlídky
Tračník Alfréd, Luboš Dvořák
seržant městské Noční hlídky
Rudykopalsson Karotka, David Horák
desátník městské Noční hlídky,
trpaslík (adoptovaný)
Potroublo, Martin Weiss
strážník městské Noční hlídky,
trpaslík
Navážka, Libor Ševců
strážník městské Noční hlídky,
troll
Nóblhóch Nobby, Jiří Filip
desátník městské Noční hlídky
Angua von Überwald, Květa Exnerová
svobodnice městské
Noční hlídky, vlkodlačice
Ferdinánd, Denisa Jandová
klaun
Smrt, Petr Matoušek
antropomorfská personifikace
Lady Berankinová Sibyla, Libuše Mikulecká
šlechtična

Kladivbuš Znovuzrod,
řemeslník, trpaslík
Kruxminor,
představený cechu vrahů
Ucholub Majonéza,
kapitán městské Denní hlídky
Jeefes, *rodinný butler*
rodiny Berankinů
Boffo, *klaun*
dr. Bělobrad,
představený Cechu klaunů
Poznámka pod čarou
Římsa přehlížejíci Broadway,
chrlič

Leonard da Quirm, *vynálezce* Miloš Kubík
nebo David Bohata
Jan Jíše
Roman Dušek
Petr Matoušek
Kristýna Tejnická
Miloš Kubík
nebo David Bohata
Klára Pabištová
Roman Dušek
Miloš Kubík
nebo David Bohata
Denisa Jandová

Podmíra Krügellová,
hostinská od Kbelíku
ve Třpytné ulici
Drban Pískáček, Filip Šelemberk
potulný píštec
Halama Drum, Filip Machač
potulný bubeník
Hejpočkej, *potulný kytarista* David Šelemberk

Délka představení 130 minut
Hraje se s přestávkou
Premiéra 9. července 2011

SLOVO O HŘE

Noční hlídka v největším městě na Zeměploše, v Ankh-Morporku, se dočkala zaslouženého rozšíření. I když... ehm, tedy ne každý si to takhle představoval. Například velitel hlídky, Samuel Elánius, nese ono posílení své jednotky vyloženě nelibě. Jako by nestačilo, že už teď v ní byl desátník Nóblhóch (vyložen z lidské rasy za mnohonásobné nečisté zákroky). Navíc ještě tyhle etnické menšiny, trollové, prachož..., pardon trpaslíci. A navíc nemrtví... br. Možná to je důvod, proč Samuel konečně podlehně své dlouholeté snoubence Lady Berankinové a podvolí se požádat ji o ruku. Dá vale hlídce, odchází do civilu a bude užívat peněz, které zdědila jeho budoucí

žena. To bude nádhera... Ano, nádhera, ovšem člověk by se mohl unudit k smrti.

„PARDON, VOLAL MĚ NĚKDO?“

„Ne, zatím, ne...“

„DOBŘÁ, TAK NA SHLEDANOU“

„No radši Sbohem“

„EHM, EHM, KDYŽ MYSLÍTE...“ (Smrt odchází za podivného zvuku vzdáleně připomínající hurónský smích).

Pardon, kde jsme to přestali... člověk by se mimo službu unudil. Ale žádná kaše se nejl tak horká. Městem chodí tajemná postava se smrtící dalekonosnou zbraní, ve vyšších kruzích se reptá proti patricijovi, hledá se vhodný kandidát na krále a sem tam se najde nějaká mrtvola. Takže zase bude dobře. Pokud i vy chcete sledovat dobrodružství příslušníků Noční ankh-morporské hlídky, máte jedinečnou příležitost. Zarytí pratchettologové si, doufáme, přijdou na své a nezasvěcení možná propadnou kouzlu placatého zeměplošení.

SLOVO O SOUBORU

Divadýlko na dlani vzniklo na sklonku léta 1998. Od svého vzniku má na svém kontě 20 inscenací, z nichž 12 je stále na repertoáru. Nejvíce repríz se zatím dočkala klauniáda A tak tě prosím, kníže, s počtem 54 repríz. V těsném závěsu s počtem 29 repríz je bláznivá komedie Šílená lokomotiva.

Od roku 2000 pořádáme pravidelně letní plenérovou scénu Léto na dlani. Prošli jsme spolu s letní plenérovou scénou několik prostředí od hradního nádvoří mlado-boleslavského hradu, přes park na sídlišti v Severním městě, areál divadla NOVANTA až po zahradu Centra 83, kde se konalo Léto na dlani poprvé v roce 2011 a letos se divadlo do této zahrady opět vrátí.

Od roku 2009 pořádáme krajskou postupovou přehlídku Popelka na dlani.

Od ledna 2008 vydáváme souborový časopis Divadelní kurýr, jehož archiv je umístěn na našich webových stránkách.

Souborem celkem prošlo 53 divadelních nadšenců. V současnosti máme 29 členů.

Webová stránka Divadýlka na dlani <http://www.divydylko-nadlani.cz>

Zde také najdete další informace a aktuality z dění v našem souboru a Divadýlku NOVANTA na dlani.

Kontakt:

Petr Matoušek, principál

Fortenská 578

294 21 Bělá pod Bezdězem

Telefon: 739 017 581, 326 702 706

E- mail: matousek@divadylko-na-dlani.cz

Ty-já-tr/HROBESO, Divadlo Radar Praha

Pátek 16. března 2012

Tylovo divadlo

19.00 – 21.15 hodin

Agatha Christie

A NEZBYL ANI JEDEN

Klasická divadelní detektivka

Režie
Překlad
Herecká spolupráce
Scéna
Kostýmy
Program a plakát
Hudba
Produkce
Světla a zvuk

Luděk Horký
Alena Bernášková
Denisa Nová
Jakub Baran
Jana Kobesová
Mirka Hrdinová
MIDI LIDI
Lucie Valenová
Denisa Nesvačilová
Ladislav Mařata
Jan Řehořka
a Jakub Heřmánek
Markéta Jurná
Ondřej Pečený

Foto z inscenace

Osoby a obsazení

Tom Rogers

František Naracot
Ethel Rogersová

Věra Claythornová

Filip Lombard

Antony James Marston

Filip Beitl
nebo Filip Brouk
Ladislav Mařata
Kateřina Tyllerová
nebo Martina Řeháčková
Běla Fuková
nebo Markéta Jurná
Jiří Panzner
nebo Luboš Přivozník
Jan Řehořka
nebo Jakub Heřmánek

William Blore

Generál John Gordon Mackenzie

Emily Carolína Brentová

Sir Lawrence John Wargrave
Dr. Edward George Armstrong

Děkujeme rovněž Petru Vančurovi!

Ondřej Pečený
nebo Radomír Pivoda
Martin Čepelík
nebo Martin Tafat
Jana Kobesová
nebo Lucie Valenová
Radek Šedivý
Kryštof Mende

Délka představení 135 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 17. a 18. března 2011

SLOVO O HŘE

„Kdys deset malých černoušků si dalo jednou oběd,
tu jeden z nich se zakuckal a zbylo jich jen devět...“

Kdo je vrah? Kdo je falešný malý černoušek? Kdo s koho?!

Na začátku byla docela nevinná říkanka o deseti malých černoušcích. A pozvání do luxusního sídla na malebném ostrově. Jenže ostrov odřízla od světa bouře, a co čert nechtěl, v neúprosném rytmu dětského popěvku ubývají hosté stejně jako ti černoušci. Jde jen o to, kdo je vrah? A kdo je který černoušek?!

Komediální inscenace, která vzdává hold první dámě světové detektivky. Premiéra přichází v divadelní sezóně 2010–2011, na jejímž počátku by se Agatha Christie dožila 120 let...

Tohle Československo musí být úžasná země. Všechno sem z ní přichází – boty, sklo, rukavice – a teď i těsnopisná soustava. (Agatha Christie: *Smrt v oblacích*)

VÍCE O AUTORCE

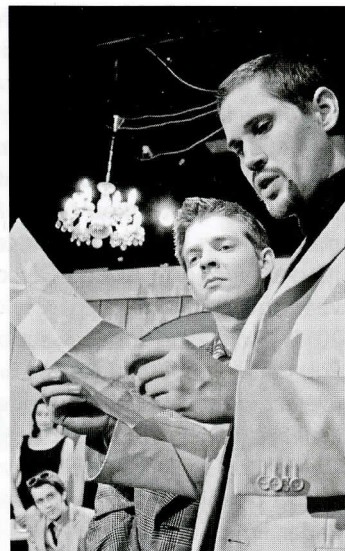
Pod novým společensky korektním názvem **A nezbyl ani jeden** se neskrývá žádné jiné dílo než slavný detektivní román **Deset malých černoušků** od Agathy Christie. Tento román patří mezi nejslavnější ve svém žánru, byl dramatizován a hrál se na desítkách světových jevišt a dosud se dočkal pěti filmových verzí. Poprvé byl román publikován ve Velké Británii

v roce 1939 pod titulem *Ten Little Niggers*. V USA byl následně (1940) vydán pod názvem *And Then There Were None*, některá vydání a filmy byly uvedeny pod titulem *Ten Little Indians*.

Agatha Mary Clarissa lady Mallowanová, rozená **Mille-rová**, obvykle známá jako **Agatha Christie** přišla na svět 15. září 1890 v Torquay ve Spojeném království. Narodila se v typické viktoriánské rodině, a jak bylo v té době zvykem, získala základní vzdělání od svých rodičů. Roku 1906 odjela do Paříže studovat hudbu a zdokonalit svou francouzštinu. Zde zjistila, že má talent na zpěv a klavír, ovšem pro svou ostýchavost před publikem a nedostatečně silný hlas od kariéry zpěvačky nakonec upustila. Dne 24. prosince 1914 se provdala za důstojníka Archibalda Christie. V průběhu první světové války pracovala jako dobrovolná sestra a lékárnice v Ashfieldu. Zkušenosti, získané během těchto let při práci s léky a často i jedy, užila později při psaní svých detektivek. Roku 1919 se jí narodila dcera Rosalind. V roce 1926 se po smrti své matky a pro manželskou krizi nervově zhroutila. V té době došlo k jejímu slavnému zmizení. Po dobu jedenácti dnů byla nezvěstná a ani po jejím nalezení v hotelu v Harrogate se tento incident nikdy plně nevyjasnil. Na motivy autorčina zmizení vznikl i film *Agatha* (1979) s Vanesou Redgraveovou, Dustinem Hoffmanem a Timothy Daltonem v hlavních rolích. Roku 1928 bylo její manželství s Archibaldem Christie rozvedeno, nicméně jako již zavedená autorka (první kniha jí vyšla již roku 1921, i když v copyrightu je uveden roku 1920) netrpěla finančními problémy. V témže roce se vydala do Bagdádu a mimo jiné navštívila i slavné archeologické vykopávky v Uru, kde se seznámila s archeologem Sirem Leonardem Woolleym a jeho ženou Catherine. Při opětovné návštěvě Uru v roce 1930 poznala i Wooleyho asistenta a svého druhého manžela Maxe Mallowana. Během druhé světové války pracovala opět jako dobrovolnice ve výdejně léků. V roce 1956 byla jmenována C.B.E. (Komandér britského impéria) a roku 1971 jí královna Alžběta II. udělila titul „Dáma britského impéria“. Jedná se o světově nejznámější spisovatelku detektivních příběhů a také nejlépe prodávaného autora svého žánru. Jejich knih se prodalo již přes 2 mld. výtisků v angličtině a 1 mld. v dalších 103 jazykových mutacích. Například ve Francii se oproti 22 mil.

výtisků knih Emila Zoly prodalo již přes 40 mil. výtisků jejích knih. Občas používala pseudonym Mary Westmacott. V počtu prodaných knih ji předstihuje pouze William Shakespeare. Její divadelní hra *Past na myši* je vůbec nejdelé hranou divadelní hrou. V londýnském Ambassadors Theatre se hraje nepřetržitě od 25. listopadu 1952. V roce 2005 měla inscenace za sebou již více než 20 000 repríz. Z literárních detektivů A. Christie jsou nejslavnější Hercule Poirot (belgický detektiv žijící v Anglii) a slečna Marplová. A. Christie vytvořila moderní styl detektivky. Zemřela 12. ledna 1976 ve Wallingfordu ve Spojeném království.

SLOVO O SOUBORU

Hrobso je generační divadelní soubor z pražského, konkrétně holešovického, divadla *Radar*. Vzniklo v roce 1996, kdy jeho aktérům nebylo v průměru víc než třináct let. Postupně nastudovalo pohádkovou komedii *Zdeňka Svěráka* a Ladislava Smoljaka *Lochneska*, dále *Verše psané na vodu*, *Písňe Vrbového proutku*, *Malou mořskou vílu* Františka Pavlička, *Purpurový ostrov* Michaila Bulgakova, *Blázinec v prvním poschodí* F. F. Šamberka, *Monology* Milana Kundery a Shakespearův *Sen noci svatojánské*. S poslední jmenovanou inscenací se zúčastnilo národních přehlídek Popelka Rakovník a Šrámkův Písek a mezinárodních přehlídek Jugendtheatr 2. 3. v Rakousku. Dále nastudovalo jednoaktovku Raye Bradburýho *Nádherný zmrzlinový oblek*, *Sex noci svatojánské* Woodyho Allena, klasickou ruskou pohádku *O překrásné Vasilise* a Shakespearovu komedii *Mnoho povyku pro nic*, kterou hrálo na národní přehlídce amatérského činoherního a hu-

debního divadla v Třebíči a na Jiráskově Hronově 2005. Na mezinárodním festivalu Jadran 2006 v Chorvatsku získala inscenace *Mnoho povyku pro nic* hlavní cenu. Následovaly inscenace *Cyrano z předměstí* (Varga, Peteraj, Hammel, Vášová), *Hamlet* (W. Shakespeare) a *Sajns Fikšn* (M. Palla). V nedávné době soubor nastudoval Dürrenmattovu gangsterskou operu *Frank pátý*, kterou hrál mimo jiné na národní přehlídce amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Děčín a na Jiráskově Hronově 2010. Frank pátý se dočkal derniéry v lednu 2012. V současné době má soubor na repertoáru klasikou divadelní detektivku A. Christie *A nezbyl ani jeden* (*Deset malých černoušků*), divadelní adaptaci Werichova *Fimfára* a vánoční hru *Nesem vám noviny*. Hrobso vede *Luděk Horký* společně s Jiřím Panznerem a Lucií Valenovou. Hrobso hraje pravidelně od října do června v divadle Radar, Pplk. Sochora 9, Praha 7, 170 00.

Hrobso je součástí *Divadelního souboru TY-JÁ-TR*, který založila v divadelní sezóně 1988–89 Radka Tesárková. V současné době má přes dvě stě padesát členů ve věku od čtyř do třiceti let. Soubor se skládá z více než deseti dramatických kroužků, divadelního souboru dětí, středškolské divadelní skupiny a tří skupin amatérského divadla dospělých herců. V rámci Ty-já-tru působí pod názvem „Bylo nebylo“ studio divadla pro děti (dospělí dětem), které má momentálně na repertoáru *Pověsti pro štěstí* (Jiráskův Hronov 2006) a *Pohádky do kapsy* (Jiráskův Hronov 2010). Soubor pravidelně pořádá letní dětský tábor zaměřený na tvořivou dramaturgii a charitativně zaměřené divadelní *Putování s huculem*. Radka Tesárková a někteří další členové Ty-já-tru již tradičně připravují pod značkou K.O. letní divadelní inscenace pro hrad Křivoklát a pro otáčivé jeviště lesního divadla v Týně nad Vltavou. Internetové stránky Ty-já-tru najdete na adrese <http://www.ty-ja-tr.cz> a faxovat nám můžete na číslo: 220 800 571.

Žřizovatelem souboru je Dům dětí a mládeže Praha 7.

Kontakt:

Luděk Horký
Mikulášská 8, 110 00 Praha 1
Telefon: 732 547 461, 224 238 281
E-mail: ludek.horky@email.cz

DS NOVÁ GENERACE při DS TJ Sokol Lázně Toušeň

Sobota 17. března 2012

Tylovo divadlo

14.00 – 15.15 hodin

Filip Müller

POSTEL aneb ŽIVOT NENÍ PRO DĚTI

Scénář a režie
Technická výpomoc
Produkce
Technika

Filip Müller
Dušan Müller
Martina Macková
Josef Hašek

Osoby a obsazení

Žena (*Gabriela, hlídačka*)
Petra
Vojta
Noční můra, dívka
Černá postava 1, prase
Černá postava 2

Monika Timková
Martin Hejný
Michael Vykus
Anna Fialová
Karel Jiráček
Miroslav Sabadin

Délka představení 75 minut
Hraje se bez přestávky
Premiéra 17. prosince 2011

PROLOG

Představte si, že jste spoutáni na lůžku a někdo vás při vědomí mučí! Vy se nemůžete hýbat a utéct té strašlivé bolesti! Nabízíte všechno co máte! Přiznáte na sebe věci, které jste nikdy neudělali! Vyhrožujete! Prosíte! Klidně byste se ponížili jenom proto, abyste zase získali vládu nad svým tělem!

Jen abyste unikli té strašné bolesti, strachu a nepochopení všeho kolem! Zaprodali byste duši! Prosili byste o rychlou smrt! A to jen kvůli tomu, že se bojíte! Bojíte bolesti a strachu samotného! A takovou bolest v srdci může cítit člověk, který se bezmocný ocitne na prahu šílenství... Který neví co má dělat a nemůže nic dělat! Je zavřený v malé místnosti bez oken a jakéhokoliv nábytku a čehokoliv jiného! A stěny jsou ze zrcadla a on je nahý a chce se dostat pryč! A je v tak zoufalé situaci, že totálně propadne panice z toho, že tam umře hladem, žízní a vyčerpáním! Bezmocně chodí sem a tam, od stěny ke stěně! Bezmocně do nich buší holýma rukama! Bezmocně křičí, pláče, šílí v naprosté hysterii, že neví jak se dostat ven...

A najednou stěny zmizí a on je uprostřed náměstí a všude kolem spousta lidí! A všichni si ho fotí! Někdo na něj křičí! Ale nikdo mu nepomůže! On tam nebyl z vlastní vůle, ale tomu nikdo nevěří! A vyslyší ho a mučí, protože si myslí, že lže! Jakoby měl amnézii a nepamatoval si vůbec nic, co se kdy stalo! Žádné vzpomínky, žádné události! Jakoby dostal elektrický šok do mozku a to mu zničilo veškerou paměť a on si nemohl vzpomínat vůbec na nic! Taková bezmoc je strašlivá! A je škoda, že o ní lidé nemluví! Je hloupé o tom nemluvit! Potom by si totiž uvědomili, že tohle se může stát komukoliv a stejně tak i jim nikdo nemusí pomoci! Ano, někdy to prostě nejde, ale ve většině je to lidská sobeckost, neochota a slabošství!

„Abys ke květině přivoněl, stačí se ohnout, nemusíš ji hned trhat ...“

HISTORIE TOUŠEŇSKÉHO DIVADLA

První ochotnická představení se v Toušeni hrála v letech 1877–79 ve prospěch školní knihovny, stavby kaple a hřbitova. Brzy se hrálo i pro lázeňské pacienty. Na prahu dvacátého století poskytli divadlu oporu dobrovolní hasiči a po první světové válce dokonce vystupovaly dva soubory současně. S místními herci spolupracovali významní profesionální divadelníci své doby Karel Železný, Richard Branald a Valentin Šindler. Na toušeňská ochotnická představení svých her Bílá nemoc a R.U.R. se přišel podívat i Karel Čapek. V době první republiky se souběžně rozvíjela tradice loutkového divadla, kterému, stejně jako živým hercům, poskytl nejtrvalejší záštitu Sokol. Mezi desítkami inscenací nescházely Lešetínský kovář, Velbloud uchem jehly, Paličova dcera, Jízdní hlídka, Maryša, Její pastorkyňa, Naši furianti... Doložených premiér bylo do roku 1938 rovných sto. Po druhé světové válce následovalo na šedesát dalších: Hrátky s čertem, Divotvorný klobouk, Jak je důležité mítí Filipa, Kat a blázen, Dalskabáty, hříšná ves... Nejuznávanějšími osobnostmi se stali režiséři Václav Kouba a Josef Beran a herečky Jaroslava Choděrová a Růžena Klimentová. Politický tlak však divadlo počátkem šedesátých let doslova udusil.

Trvalo pak celá dvě desetiletí, než mohla do osvobodivého ovzduší, budovaného pozdějším starostou Františkem Bílým, zaznít oživující výzva spisovatele Adolfa Branalda, někdejšího zdejšího herce i autora, k obnově ochotnických her. Mnohaletou přestávku pomohli ukončit v roce 1987 nejobětavější z herců Milada Klimentová a Václav Shrbený, poctěný Zlatým odznakem J. K. Tyla. Za jejich vedení hrál soubor mladých především pohádky, již v prosinci 1989 vystoupil v Divadle Jiřího Wolкера v Praze, po návratu k Sokolu začal spolupracovat s jevištním výtvarníkem Josefem Jelínkem a v létě 1992 jej poctila spoluúčinkováním při literárním večeru operní hvězda světových scén i filmu Jarmila Novotná. Roku 1994 věnoval souboru novou pohádku Čertovo kvítko filmový scénárista a spisovatel Milan Pavlík a s podzimem 2004 dovršili toušeňští třicet představení pohádkové hry Dubová zátka, věnované jim dramatikem Václavem Dragounem. Témuž autorovi soubor inscenoval i historické féerie Toušeňská růže a Rudolfské nokturno. Obě ve dvou nastudováních. Od roku 2000 byl soubor čtyřikrát pověřen uspořádáním Národní přehlídky sokolských divadel.

Za nynějšího režijního vedení Mgr. Anny Müllerové se soubor od roku 2002 zaměřuje také na pohybové divadlo, které vede manžel režisérky Ing. Dušan Müller. S pohybovým divadlem se soubor úspěšně zúčastnil renomovaných divadelních přehlídek v Kolíně, v Hradci Králové a v Praze.

RNDr. Jan Králík, CSc., vedoucí souboru

V roce 2009 se Filip Müller rozhodl, že založí nový divadelní soubor „Nová generace“. Hrají převážně studenti Pražské konzervatoře.

Více zde: <http://dsnovagenerace.webnode.cz/o-nas/>

Kontakt:

Mgr. Anna Müllerová

Brázdinská 1576

250 01 Brandýs nad Labem

Telefon: 779 027 777, 736 541 858

E-mail: mulerova.anicka@seznam.cz

E-mail: dsnovagenerace@seznam.cz

V.A.D. Kladno

Sobota 17. března 2012

Tylovo divadlo

19.00 – 19.45 hodin

Lupinec & Co/V.A.D.

PÍSEČEK

Jednoaktová divadelní bábovička

(jestli se mi nepovedeš, tak do Prahy nepojedeš)

Režie, kostýmy a scéna

Zvuk

Světla

Technická spolupráce

V.A.D.

Jiří Brzda

Václav Kratina

Sergej Husmarov

Osoby a obsazení

Věra

Karel

Víky

Miky

Iveta

Luděk

Policie

Hasiči

Záchranka

Evženie Háčková

Kazimír Lupinec

Kateřina Kořínková

Robert Stříbrný

Laura Lupincová

František Šlukovrbovec

158

150

155

Věnováno všem tápajícím rodičům.

Délka představení 45 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 28. ledna 2012

SLOVO O HŘE

Jednoaktová hra vytvořená jako vsuvka mezi větší projekty divadla měla premiéru v lednu. Přítomní rodiče v řadách diváků odešli obohaceni o nové výchovné postupy. Tím se V.A.D. zařadilo mezi takové výchovné kapacity jako je např. Z. Matějček nebo L. Pekařová. Hlavním účelem inscenace je ale samozřejmě psychoterapie pro zúčastněné herce – rodiče, kteří se již léta marně všemi prostředky snaží vychovat svoje děti.

SLOVO O SOUBORU

V.A.D. je kladenský amatérský divadelní soubor. Třebaže jsou jeho členové roztroušeni také v předměstích jako je Švermov, Praha a podobně a kulisy jsou uskladněny ve Slaném (v Kladně nebyla tak velká garáž), zůstává Kladno hlavním působištěm a ve své syrovosti také nevysychajícím inspiračním zdrojem. Soubor, který vyznává autorské, tragi-komediální, situační divadlo s myšlenkou reformované poetickým naturalismem, založili v roce 1998 bývalí spolužáci z kladenského gymnázia. První část budoucího souboru podlehl neodbytnému nutkání nastudovat hru Václava Havla ASANACE, k jejíž premiéře nakonec nikdy nedošlo. Druhá skupina nastudovala a ve školkách i několikrát uvedla pohádkové představení. To už však byly v pokročilé fázi autorské scénáře SÁGA RODU RASSINI (1998) a ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA (1999), do kterých se soubor posílen velkou dramatickou čistkou pustil. ROZPAKY zahájily sérii účastí na Jiráskově Hronově a jsou dodnes hrány několika dalšími soubory. Divadlo V.A.D. v roce 2010 odehrálo 100. reprízu této hry. Krátce na to následovala povídková hra HOTEL INFERCONTINENTAL (2000). Výrazným předělem bylo nastudování klasičky – Vančurova ROZMARNÉHO LÉTA (2004) se silnou kubánskou inspirací. Jak se ukázalo, poetika souboru dokázala sežvýkat i takto výrazné sousto – inscenace se hrála v mnoha divadlech a byla doporučena i na mezinárodní festival do St. Petersburgu. Peripetie s leteckou přepravou skládací maringotky kouzelníka Arnoštka by mohly sloužit za námět kriminálního seriálu. I u dalšího titulu TAJEMNÝ VAD V KARPATECH (2006)

posloužilo jako inspirace klasické dílo. Hra, ve které se prolíná Verneův příběh s příběhem divadla V.A.D. v rumunských Karpatech získala neoficiální 1. cenu divadelních kritiků Jiráskova Hronova Zlatý Alois. K interpretaci klasických děl V.A.D. přistupuje jen s podmínkou vlastní, autorsky pojaté dramatizace. To platí i o další inscenaci UTRPENÍ KNIŽETE STERNENHOCHA (2007), která způsobila konečně také nějaké skandály a kontroverze, od oslavných ód až po věčná zatracení. Předposledním dílem souboru je FE-ÉRIE O Kladně (2010) popisující historii milovaného a nenáviděného města Kladna od jeho založení až do dneška. Rovněž tato hra byla v anketě kritiků nejlépe hodnocenou na Jiráskově Hronově. Poslední autorskou komedií je divadelní jednoaktová bábovička PÍSEČEK (2012), ve kterém se členové divadla snaží vypořádat se svou rodičovskou rolí. V.A.D. uplatňuje při tvorbě princip kolektivní režie, který je umožněn téměř vzácnou shodou humoru a vkusu členů divadla.

Kontakt:

Jan Červený

Nám. 9. května 975

273 09 Kladno

Telefon: 777 663 339

E-mail: kazimir1@seznam.cz

Internetové stránky: www.divadlo-vad.cz

***Šťastnou cestu domů
a za rok na shledanou.***

Programovou brožuru vydalo Kulturní centrum Rakovník
Lito Lokša PrePress Rakovník. Tisk Tuček Tiskárna Rakovník.
Počet výtisků 200 ks.
Březen 2012